

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. Горна Оряховица, 17.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, VI СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимира Ив. Н.а-П.

при участието на секретаря Милена Гр. Димитрова
като разглежда докладваното от Красимира Ив. Н.а-П. Гражданско дело № 20214120101408 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното :

Предявен е иск с правно основание чл.432,ал.1 във вр. чл.380 от КЗ във вр. чл.45,ал.1 от ЗЗД и чл.52 от ЗЗД.

Ищцата ГР. Н. П. с ЕГН *****, с адрес : гр. Г.О., ул... чрез пълномощника си – адвокат Р.И. от ВТАК, твърди в исковата си молба, че е пострадала при ПТП на 19.03.2021г. в гр. Горна Оряховица, ул. „Отец Паисий“ № 23, като произшествието е реализирано от виновния водач на лек автомобил „Мицубиши“ с рег. № .. - А.Б.. Заявява, че за случая е съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 19.03.2021г. на РУ - Горна Оряховица, като съобразно данните в него, Б. е отнел предимството на П., пресичаща на пешеходна пътека, в резултат на което е последвал удар и по този начин виновният водач е реализирал ПТП с пострадали лица, за което му е издаден АУАН. Твърди, че в резултат на извършеното ПТП ищцата е получила мозъчно сътресение, оток и хематом на лява орбита и лява скула, слизащ към лява буза; хематом и оток окципитално вляво с диаметър 5см.; оток и хематом на ляво рамо, слизащ по мишницата странично 10 на 18см.; оток и хематом на ляв лакът с посттравматичен бурсит; хематом на лява скапула, слизащ към ломбалната област 12 на 24 см.

Посочва, че виновният водач е сключил застраховка „Гражданска отговорност“ с полица № BG/02/120002197458, валидна до 12.08.2021г., в ответното застрахователно дружество, а

това е обосновоало подаване на заявление до ответното дружество за образуване на щета с № 2110010661 за изплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“. С писмо от 03.06.2021г. ответното дружество уведомило ищцата, че застрахователната комисия на ЗД „Бул Инс“ е определила възнаграждение в размер на 800 лв. Заявява, че след проведен телефонен разговор със служител на компанията, застрахователното обезщетение било променено на 1500 лева, но до постигане на спогодба, справедлива и обективна, приемлива и за двете страни, не се стигнало поради отказ от страна на дружеството. Посочва, че към момента на подаване на исковата молба, на ищцата е заплатена единствено сумата от 800 лева, която се явява крайно недостатъчна да удовлетвори ищцовата претенция, съобразена с действително претърпените вреди. Сочи, че това поражда правния ѝ интерес от подаване на настоящата искова молба за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди в справедлив размер, тъй като не е съгласна с изплатения ѝ размер. Претендира обезщетение в размер от 7000 лв. Твърди, че причината за това е дългият и изключително болезнен период на възстановяване, включващ множество неудобства и неразположение в нормалните и ежедневни дейности, които всеки човек извършва. Посочва, че ищцата е детски учител, отсъствала е продължително време вследствие на преживения инцидент и е била в невъзможност да изпълнява служебните си задължения. Твърди, че освен това, П. преживява често инцидента, което ѝ носи само отрицателни емоции. Заявява, че описаните факти са се отразили тежко на ищцата, която е претърпяла и продължава да търпи неимуществени вреди, изразяващи се в негативни преживявания, страх, стрес и психически дискомфорт. Счита, че размерът на вредата в душевната сфера на пострадалия не може да бъде определен, но обезщетението - да, по справедливост, като то следва да овъзмезди последния за всички отрицателни последици, които са настъпили в резултат на деянието. Посочва, че поради гореизложеното, което без съмнение е причината за разрушения душевен мир на пострадалото лице, за ищцата възниква правен интерес от предявяване на настоящата искова молба против ответника за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ЗД „Бул Инс“ АД с ЕИК 831830482 да заплати на ищцата сумата от 7000 лв., представляваща обезщетение за претърпените от Г.П. неимуществени вреди - негативни преживявания, психически дискомфорт, страх, стрес и силни и продължителни болки и страдания от причинените ѝ мозъчно сътресение; оток и хематом на лява орбита и лява скула, слизащ към лява буза; хематом и оток окципитално в ляво с диаметър 5см.; оток и хематом на ляво рамо, слизащ по мишницата странично 10 на 18см.; оток и хематом на ляв лакът с посттравматичен бурсит; хематом на лява скапула, слизащ към ломбалната област 12 на 24см, в резултат на реализираното ПТП на 19.03.2021г. в град Горна Оряховица, ул. „Отец Паисий“ № 23, от виновния водач на лек автомобил „Мицубиши“ с рег. ... - АНГ. П. Б., притежаващ валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ при ЗД „Бул Инс“ АД, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на уведомяването на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ за настъпването на застрахователното събитие, до окончателното ѝ изплащане. Моли съда да осъди ЗД „Бул Инс“ АД да заплати на ищцата и всички разноси, сторени в настоящото

съдебно производство.

В съдебно заседание, ищцата Г.П., чрез пълномощника си – адвокат С. И. от ВТАК, поддържа изцяло исковата молба. Излага съображения. Моли съда да уважи предявения иск и да й присъди направените по делото разноски.

Ответникът ЗД „БУЛ ИНС“ АД с ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление : град София, район „Лозенец“, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от изпълнителните директори С. П. и К.К., чрез пълномощника си – адв. АЛ. ИЛ. от САК, депозира отговор на исковата молба в срока по чл.131 от ГПК. Ответникът счита, че исковата молба е недопустима, тъй като не са представени доказателства да е изпълнена процедурата по чл.432,ал.1 от КЗ във вр. чл.380 от КЗ, а увреденото лице не може да търси съдебна защита без предявяване на претенция по доброволен ред пред застрахователя, при спазване на всички изисквания и срокове в тази връзка.

Оспорва иска изцяло по основание и размер. Счита, че претенцията е допустима, но е неоснователна. Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка ГО на автомобилистите.

Счита, че исковата претенция е прекомерна и не отговаря на икономическата конюнктура и вредата. Сочи, че сумата, която се претендира, не отговаря и на установеното от съдебната практика като справедлив размер на обезщетението за подобен род вреди. Посочва, че по твърдения в исковата молба, на 19.03.2021г. ГР. Н. П. е била участник в ПТП като пешеходец. Заявява, че данните в представената медицинска документация на нейно име описват телесни увреждания, подробно описани в писмения отговор. Сочи, че тези данни са от представена медицинска документация, в която се сочат различни диагнози : Contusio genu. Contusio capitis. Obs. fissure fssis zigom. sin (Контузия на колената. Контузия по главата. Съмнение за пукване на лявата скулна кост); „Други съчетани повърхностни травми, обхващащи няколко области от тялото“, „съмнение за фисура темпороокципитално в ляво - неподвърдена впоследствие); коленни стави - без фрактури“; „Мозъчно сътресение“; „Други съчетани повърхностни травми, обхващащи няколко области от тялото“; „Други съчетани повърхностни травми, обхващащи няколко области от тялото“. Заявява, че представената медицинска документация удостоверява, че на 19.03.21г. Г.П. е била прегледана от екип на БМП, а след това консултирана от хирург и проведени рентгенови изследвания на главата и двете колена, като в консултациите са описани повърхностни наранявания, без данни за фрактури или травми на вътрешни органи. Сочи, че първоначално ищцата е съобщила е, че „Загубила за момент съзнание, няма ясен спомен за случилото се“, но в първоначалната документация от 19.03.21г. няма приета диагноза за наличие на „мозъчно сътресение“; на базата на тези, съобщени от пострадалата данни, в направената консултация от невролог на 25.03.2021г. (вече се описва, че „губи съзнание за кратко“), с оплаквания от замаяност („главоболието е отзвучало“), е прието като диагноза наличие на „Мозъчно сътресение“, но няма представена повече допълнителна информация за развитието на това „мозъчно сътресение“. Твърди, че предвид данните от медицинската документация може да се направи заключението, че вследствие на инцидента от 19.03.2021г.

ищцата е получила повърхностни наранявания, за които няма представени данни за настъпили усложнения и които имат период на оздравяване около две до три седмици. Счита, че относно твърдението на наличие на мозъчно сътресение не може да се каже, че представените данни са категорично основание за такова твърдение. Поради това счита, че исканата сума е завишена и по-адекватна сума за обезщетение е около 2500 - 3000 лева, ако искът се докаже по основание и без да се отчита съпричиняване на вредата.

Прави евентуално възражение за съпричиняване на вредата от страна на ищцата. Твърди, че тя пресича на необозначено за целта място, без да се съобрази с посоката и скоростта на приближаващото я МПС, към което е имала видимост и което представлява конкретна опасност за нея. Твърди, че пострадалата е нарушила и конкретни правила за движение по пътищата, визирани в разпоредбите на чл.32 от ЗДП, чл.113 от ЗДП и чл.114 от ЗДП, с което се поставя в превишен риск и съпричинява настъпилото ПТП в значителна степен. Счита, че дори и да пресича на ПП, пострадалата е можела да избегне ПТП, като предприеме необходимите мерки за запазване на живота и здравето си, каквито мерки не е предприела и се поставя в явен и превишен риск. Оспорва да е причинен деликт с описаното в исковата молба ПТП. Твърди, че е налице е случайно деяние за водача на л.а. „Мицубиши“ с рег. № В.. - А.Б. - по смисъла на чл.15 от НК. Заявява, че съгласно ППВС № 7/78г. - т.9, ответното дружество не носи отговорност, тъй като такава не носи застрахованият водач. Посочва, че отговорността на застрахователя е функционална и е обусловена от основанията за отговорността на самия застрахован. Заявява, че затова в случаите, при които той не следва да отговаря пред пострадалия - например при непреодолима сила /форсмажор/, не дължи обезщетение и застрахователят. Прави евентуално възражение по чл.78,ал.5 от ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

В съдебно заседание, ответникът, редовно призован, не се представлява. Чрез пълномощника си - адв. АЛ. ИЛ. от САК, депозира писмена молба, с която моли съда делото да бъде разгледано в неговото отсъствие. Поддържа депозирания писмен отговор на исковата молба. Излага съображения. Моли съда да се съобрази с указанията на ВС, дадени в т.7 на ППВС № 17/63г. Моли съда да се произнесе с решение въз основа на приетите по делото доказателства досежно релевантните за спора факти, както и да му присъди направените разноски по делото.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно изискванията на чл.235,ал.2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното :

Безспорни по настоящото дело са фактите, че към датата 19.03.2021г. е била налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена със ЗД „БУЛ ИНС“ АД, за лек автомобил „Мицубиши“, модел „Каризма“, с рег. .. управляван от лицето АНГ. П. Б..

Видно от приетите писмени доказателства - заверени преписи от констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 41 от 19.03.2021г., в същия е удостоверено от младши автоконтрольор в група „Пътен контрол“ в РУ-Г.Оряховица, че на 19.03.2021г., около 10.40 ч., в гр. Горна Оряховица, ул. „Отец Паисий“ № 23, е настъпило ПТП между л.а.

„Митсубиши” модел „Каризма“ с рег. № ..., собственост на А. П. Б. с ЕГН *****, управляван от собственика, пешеходецът Г. Н.а П. с ЕГН..., като посоченият лек томобил отнема предимството на пешеходеца, пресичащ на пешеходна пътека „Зебра“. От цитираното писмено доказателство е видно, че вследствие допуснатото ПТП са причинени травматични увреждания на пешеходеца П., която е прегледана във ФСМП – Г.Оряховица, налице са натъртвания и съмнения за счупена лицева кост, като пострадалата е освободена за домашно лечение“.

От приложения по делото заверен препис от фиш за спешна медицинска помощ, издаден на 19.03.2021г. от МЗ-ЦСМП гр. В.Търново, се установява, че на 19.03.2021г., около 11,15 часа, на ищцата е извършен преглед, снета е анамнеза, че е претърпяла удар от кола в главата и е паднала на колене, поставена е работна диагноза : Contusio genu. Contusio capitis. Obs. fissure fssis zigom. Sin; предписани са изследвания и лекарства.

Видно от приложените писмени доказателства – заверени преписи от амбулаторен лист № 010109/19.03.2021г. и медицинско свидетелство за пред съда № 942/19.03.2021г., двете изд. от д-р Б.Г., в деня на настъпване на ПТП, около 18,25 ч., на ищцата е извършен първичен лекарски преглед с основна диагноза : „Други съчетани повърхностни травми, обхващащи няколко области от тялото“, като е констатирано, че след претърпяно ПТП на 19.03.2021г., около 10,50 ч., когато е била ударена от л.а., докато е пресичала на пешеходна пътека, П. е получила множество травми по главата, тялото и крайниците; загубила е за момент съзнание и няма ясен спомен за случилото се; установени са : „оток, хематом на лява орбита и лява скула, слизащ към лява буза; хематом и оток окципитално вляво с диаметър 5 см., оток и хематом на ляво рамо, слизащ по мишницата странично 10 на 18 см., оток и хематом на ляв лакет с посттравматичен бурсит, хематом на лява скапула, слизащ към лумбалната област 12 на 24 см., множество хематоми на двата глутеуса, повече вляво, оток и хематом на двете длани с охлузване, оток и хематом на двете колена отпред с посттравматичен бурсит; от направената рьография – фисура на темпорална кост вляво; всички хематоми и травми са с приблизителна давност 6-12 часа; на П. е предписана лекарствена терапия : Алл Доне 2 x 1 т., Лифорокс 500 2 x 1 т., превръзки през ден, покой и наблюдение.

Видно приложените писмени доказателства - амбулаторен лист № 001673/25.03.2021г., издаден от д-р П. И.а, амбулаторен лист № 001747/01.04.2021г., издаден от д-р Б.Г., резултати от лабораторни изследвания и 2 броя рентгеново изследване, всички издадени от МБАЛ „Св. Иван Рилски Горна Оряховица“ ЕООД, на ищеца Г.П. са извършени последващи лекарски прегледи от специалисти – общопрактикуващ лекар и хирург, с поставена основна диагноза : „Мозъчно сътресение“, „Други съчетани повърхностни травми, обхващащи няколко области от тялото“, като е констатирано, че след претърпяно ПТП на 19.03.2021г., към дата 25.03.2021г. главоболието е отшумяло, но пострадалата се оплаква от замаяност на главата; от направената графия на черепни кости – суспектни данни за фисура на темпорална кост вляво, а към дата 01.04.2021г. пострадалата отново се оплаква от постоянно главоболие, гадене и световъртеж, нестабилност при ходене; доказано е мозъчно сътресение от консулт с невролог; установени са : „хематоми в стадий на напреднала резорбция на двете

колена и подбедрици, охлузването и раните заздравяват вторично субкрустом, ограничен обем движения в лява раменна и лакетна става, ограничен обем на движение в ляво коляно“; на ищцата е предписана лекарствена терапия : Пирацетам 1200 2x1 саше дневно, етодин форт 2x1, алл доне 2x1, паратрамол 2x1, компреси реванол, както и е определена временна неработоспособност за 20 дни.

Видно от приетите писмени доказателства – болничен лист за временна нетрудоспособност № E20210423555 от 19.03.2021г., амбулаторен лист № 001747/01.04.2021г., издаден от д-р Б.Г., медицински протокол на ЛКК № 64 от 01.04.2021г., болничен лист за временна нетрудоспособност № E20210881335 от 02.04.2021г., ищцата е била в отпуск поради временна неработоспособност през периода от 19.03.2021г. до 01.04.2021г. – за 14 дни, и през периода от 02.04.2021г. до 21.04.2021г. вкл. – за 20 дни.

Видно от приетите писмени доказателства - заверени преписи от АУАН № 324323/19.03.2021г., квитанция екз. № 2 от 19.04.2021г., Наказателно постановление № 21-0268-000427 от 25.03.2021г., изд. от началника на РУ-Г.Оряховица, същите са съставени на нарушителя АНГ. П. Б. /на 76 г./ за това, че : „в гр. Г.Оряховица, ул. „Отец Пасий“, до номер 23, в посока пл. Буров, управлява собствения си лек автомобил Мицубици Каризма с рег. № ..., като не пропуска пресичащия по пешеходна пътека тип Зебра, обозначена с пътна маркировка М8 1 и пътен знак Д17 от лявата му страна, пешехода Г.П., вследствие на което я блъска и събаря на пътното платно, с което реализира ПТП с пострадало лице – пешеходката П. с натъртвания по тялото – нарушение на чл.119,ал.1 от ЗДвП, за което и на основание чл.179,ал.2 вр. чл.179,ал.1,т.5,пр.4 от ЗДвП водачът А.Б. е санкциониран с административно наказание глоба в размер на 200 лв.; НП е влязло в сила и деецът е заплатил наложената му глоба.

Видно от приложената по делото преписка по щета с № 2110010661 от 2021г., с вх. № ОК-212631/15.04.2021г. на ЗД „Бул Инс“ АД гр. София, ищцата Г.П., чрез пълномощник – адв. Р.И. от ВТАК, е предявила пред ответника писмена застрахователна претенция за изплащане на застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер от 15 000 лв., получена от ответното дружество на 15.04.2021г., като към претенцията са приложени цитираните по-горе КП от 19.03.2021г. и медицински документи, справка за банковата сметка на П., .

Ответникът не оспорва изложения в исковата молба факт, че преди образуване на настоящото съдебно производство е изплатил на ищцата сумата от 800 лв. – обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди от ПТП, настъпило на 19.03.2021г., като до приключване на съдебното дирене в първата инстанция ответникът не е изплатил на П. пълния размер на претендираното от нея обезщетение.

Видно от показанията на свидетеля А.Б. /участник в процесното ПТП/, той пътувал със съпругата си от гр. Лясковец към гр. Горна Оряховица, а произшествието станало на пешеходната пътека преди полицията. Свидетелят забелязал, че някакви хора си говорили на тротоара от неговата дясна страна. Из един път видял жената, спрял, тя паднала на земята, той слязъл от колата, вдигнал я и я питал има ли нещо сериозно, да я закара в болницата; тя

казала „не“. Свидетелят установява, че в това време дошъл дежурният от полицията, който ги е видял; казал му да не мърда колата; дошла патрулката; катаджията повел жената към полицията, а в това време дошла линейка и извършили преглед, натоварили жената на линейката около 11 часа. Свидетелят Б. стоял там до 1 часа, нямало резултат за нейното състояние, а после дошъл катаджията, казал му да маха колата, написали му акта и той се подписал.

Видно от показанията на свидетеля А. Н.а /сестра на ищцата/, през м. март майка ѝ звъннала и ѝ казала, че сестра ѝ я блъснала кола и е в полицията, Свидетелката отишла пред полицията, сестра ѝ също дошла и обяснила, че на пешеходна пътека я блъснала кола. Свидетелката установява, че сестра ѝ била синя под окото вдясно, цялата ръка и краката ѝ били ожулени; била много уплашена, неадекватна; казала, че е жива, но много се е уплашила, че моменти ѝ се губят. Свидетелката предложила на сестра си кафе и вода, но нея я било страх да пресече; свидетелката я успокоявала. Видно от показанията на св. Н.а, сестра ѝ била в болнични около 2 месеца; работи като учителка в гр. Камен и живее у майка им, която я обгрижвала. Свидетелката твърди, че инцидентът се отразил на сестра ѝ, има страх да се вози в кола и да върви по пътя, страхува се да не ѝ се случи пак; преживява го още. Свидетелката счита, че сестра ѝ нямало да се оправи сама, имала много болки; в болницата ѝ правили рентген, пила лекарства и след това пак ходила на прегледи. Видно от показанията на св. Н.а, сестра ѝ сега се оплаква от болки в краката, особено при промяна на времето.

Видно от показанията на свидетеля Д. Б. /приятелка на ищцата/, през месец март ищцата ѝ се обадила и ѝ казала, че е претърпяла инцидент, че е блъсната на пешеходна пътека; казала, че е уплашена, натъртена, има болки, не може да спи. Свидетелката се срещнала с ищцата след около месец, когато ищцата все още била стресирана, главата я боляла; била уплашена да пресича. Видно от показанията на св. Б., по-късно ищцата ѝ казала, че като е тръгнала на работа, ѝ предложили да работи на по-нисък етаж, защото я болят колената. Мисли, че ищцата няма да преживее така лесно инцидента, защото е емоционална, била притеснена от последствията за здравето ѝ и за психиката си също.

Съдът кредитира показанията на свидетелите Б., Н.а и Б., доколкото и в частта им, в която същите удостоверяват факти, непосредствено възприети от тях във връзка с ПТП, със състояние и поведението на ищцата след ПТП, както и доколкото показанията им съответстват на приетите писмени доказателства и на приетите САТЕ и, СМЕ, и не се оспорват от страните по делото.

По делото е прието заключението на съдебно-медицинска експертиза, което съдът кредитира изцяло, с оглед неговата обоснованост и съответствието му на писмените и гласни доказателства. От заключението на приетата СМЕ се установява, че в резултат на претърпяно ПТП на 19.03.2021г., Г.П. е получила описаните по-горе травматични увреждания. От заключението на СМЕ се установява, че механизмът на травматичните увреждания отговаря да са получени в резултат на пътен инцидент на 19.03.2021г. и при съприкосновение с преминаващ л.а. – притискане и блъскане с придаден инерционен момент на тялото с последващо падане върху терена при първоначален контакт на тялото

върху лявата и странична част, където са е констатираните увреждания. Видно от приетата СМЕ, получените травматични увреждания са довели до промяна в клиничното здраве на пострадалата, като същите покриват медикобиологичните критерии на лека телесна повреда по смисъла на НК – временно разстройство на здравето неопасно за живота, съпроводено с болки и страдания за срок от около 25 дни, които П. е търпяла по време на възстановително-оздравителния процес и проведеното домашно лечение. От заключението на СМЕ се установява, че е обичайна проявата на периодично появяващо се главоболие и субективно усещане за локална болка в зоните на нараняванията в областта на главата, лявата раменна става, лявата лакетна става и лявата коленна става, като проява за неопределено дълъг период от време. Видно от заключението, не се установяват и наблюдават усложнения в клиничното здраве на пострадалата, които да са влошили или застрашили клиничното ѝ здраве, освен горепосочените периодично проявяващи се субективни оплаквания; лечението на пострадалата е протекло в обичайния срок на възстановително-оздравителен процес в рамките на около 25 дни, без да са настъпили усложнения в нейното клинично здраве, извън субективните оплаквания във времето в травмираните области на меките тъкани от тялото ѝ.

Видно от заключението на приетата по делото САТЕ, процесното произшествие е настъпило на 19.03.2021г., около 10:40 часа, когато л.а. „Мицубиши Каризма“ с рег. № ..., управляван от А.Б., се движи със скорост 30-40 км/ч в полагащата му се северна пътна лента, в прав участък от пътя, по ул. „Отец Паисий Хилендарски“ към площад „Атанас Буров“, и непосредствено преди пл. „А.Буров“ водачът на л.а. не пропуска пресичащата по пешеходна пътека тип „Зебра“ пешеходка Г.П.; на пешеходната пътека е реализиран сблъсък, при който л.а. с предната си част удря пешеходката в лявата част на тялото, а вследствие придадения от л.а. на тялото на пешеходката инерционен момент, тялото е съборено на платното за движение. Видно от СМЕ, максимално разрешената скорост за движение на ППС в този участък от пътя е 50 км/ч. От заключението на САТЕ е видно, че в случая л.а. „Мицубиши Каризма“ се е движил към мястото на ПТП със скорост около 30-40 км/ч., а в момента на удара л.а. се е движил със скорост около 10-15 км/ч. и е бил в процес на късно предприето спиране; дължината на опасната зона за спиране на л.а. „Мицубиши Каризма“, при движение със скорост от 40 км/ч., е 26 метра. От приетата САТЕ се установява, че пешеходката е забелязала бавно придвижващия се към пешеходната пътека л.а. „Мицубиши Каризма“, който според нея се е готвел да спре, и е предприела пресичане на платното за движение по пешеходната пътека, като опасността за нея възниква почти внезапно, когато л.а. не спира пред пешеходната пътека. Видно от заключението, в конкретния случай няма данни да е имало препятствия, които да ограничат и/или намалят видимостта на участниците в процесното ПТП; в Приложение 2, снимка № 1, е заснета на разстояние около 33 метра от мястото на удара, от което разстояние водачът на л.а. е имал възможност да наблюдава цялото протежение на северния тротоар на ул. „Отец Паисий Хилендарски“, където се е намирала пешеходката, и да възприеме ситуацията като опасна. Съдът кредитира изцяло заключението на САТЕ като обосновано, съответстващо на приетите писмени и гласни доказателства и неоспорено от страните.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема, че предявеният иск с правно основание чл.432,ал.1 във вр. чл.380 от КЗ във вр. чл.45,ал.1 от ЗЗД и чл.52 от ЗЗД се явява допустим. В тази връзка, неоснователни се явяват възраженията на ответната страна за недопустимост на иска поради непредставени доказателства за изпълнение процедурата по чл.432,ал.1 от КЗ във вр. чл.380 от КЗ, тъй като приетите по делото писмени доказателства, съдържащи се в преписка по щета с № 2110010661 от 2021г., установяват по категоричен и безспорен начин, че преди депозиране на настоящата искова молба в съда /09.07.2021г./, ищцата Г.П., чрез пълномощник – адв. Р.И. от ВТАК, е предявила пред ответника писмена застрахователна претенция за изплащане на застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер от 15 000 лв., получена и приета от ответното дружество с вх. № ОК-212631/15.04.2021г. на ЗД „Бул Инс“ АД гр. София.

Разгледан по същество, предявеният иск е частично основателен досежно претендирания размер.

Съгласно чл.432,ал.1 от КЗ, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване на изискванията на чл.380. от КЗ Според чл.380,ал.1 от КЗ, лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция. Лицето е длъжно с предявяването на претенцията да предостави пълни и точни данни за банковата сметка, по която да се извършат плащанията от страна на застрахователя, освен в случаите на възстановяване в натура. С оглед изложеното по-горе, съдът счита, че в случая от ищцовата страна са спазени изискванията на чл.380 от КЗ.

В хода на производството по този иск, за да бъде уважен същият, следва да бъде установено кумулативното наличие на предвидените пет законови предпоставки, а именно : от една страна, наличието на валидно застрахователно правоотношение между ответника - застраховател и деликвента по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, а от друга страна е необходимо да се установят обстоятелствата, породили правото на увредения да получи обезщетение по сключения договор за застраховка „Гражданска отговорност“ - елементите от фактическия състав на деликта - противоправно поведение, увреждане, причинна връзка между тях и вина на деликвента, като в областта на гражданската отговорност за вреди вината се предполага до доказване на противното. Съдът намира, че в хода на настоящото производство се установява наличието на горепосочените предпоставки за ангажиране на отговорността на застрахователя ЗД „Бул Инс“ АД гр. София.

От съвкупната преценка на ангажираните по делото доказателства – констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 41 от 19.03.2021г., АУАН № 324323/19.03.2021г., квитанция екз. № 2 от 19.04.2021г., Наказателно постановление № 21-0268-000427 от 25.03.2021г., изд. от началника на РУ-Г.Оряховица, показанията на св. Б. и заключението на изцяло кредитираната от съда САТЕ, съдът приема за установено, че в случая е настъпило твърдяното от ищеца застрахователно събитие, вследствие извършено виновно, противоправно деяние от водача на лек автомобил марка „Мицубиши“, модел „Каризма“, с

рег. № ..., - АНГ. П. Б., който не е изпълнил задълженията си, установени в чл.119,ал.1 от ЗДВП, като водач на горепосоченото нерелсово пътно превозно средство, при приближаване към пешеходната пътека на ул. „Отец Паисий Хилендарски“ в гр. Горна Оряховица, до № 23, да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, в случая – ищцата П., като намали скоростта или спре. Въз основа на цитираните писмени доказателства, се обосновава извод, че нарушавайки нормата на чл.119,ал.1 от ЗДВП, свидетелят Б. е допуснал настъпването на ПТП, блъскайки с лекия автомобил ищцата и събаряйки я на пътното платно, в резултат на което са причинени описаните по-горе травматични увреждания на пострадалата П.. Причините за настъпване на ПТП, неговият механизъм, както и нарушаването на правилата за движение по пътищата единствено от водача на л.а. „Мицубиши Каризма“ – А.Б., се установяват по категоричен начин от приключилата административно наказателна преписка с влязло в сила НП № 21-0268-000427 от 25.03.2021г., изд. от началника на РУ-Г.Оряховица, срещу което деецът не е изложил възражения и не е депозирал жалба, както и е се е съгласил с наложеното му административно наказание, заплащайки наложената му глоба. Същите релевантни за спора факти се установяват и от заключението на приетата и неоспорена от страните САТЕ, въз основа на която се налага извод, че към момента на възникване на опасността л.а. „Мицубиши Каризма“ се е движил към мястото на ПТП със скорост 30-40 км/ч., водачът е възприел наличието на пешеходци на тротоара, непосредствено до северния край на пешеходната пътека, което е било достатъчно основание водачът да предприеме незабавно спиране, но не го е направил. В тази връзка, приложената САТЕ дава категорично заключение, че в конкретния случай наличието на пешеходец на тротоара в близост до пешеходната пътека е задължавало водача на л.а. да бъде внимателен и предпазлив, като за водача на л.а. това е моментът на възникване на опасността и същият е можел да предотврати настъпването на процесното ПТП чрез спиране на л.а. пред пешеходната пътека. Предвид изложеното дотук, съдът счита, че презумпцията по чл.45,ал.2 от ЗЗД, досежно вината на участника в ПТП А.Б. – водач на л.а. „Мицубиши Каризма“, за настъпването на това произшествие не е оборена от страна на ответника с никакви годни доказателства по настоящото дело.

Съдът намира за безспорно установено по делото и наличието на договорно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на делинквента с ответното застрахователно дружество за процесния период, като ответникът признава факта, че към датата на настъпване на застрахователното събитие - 19.03.2021г., е била налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена със ЗД „БУЛ ИНС“ АД, за лек автомобил „Мицубиши Каризма“ с рег. ..., управляван от собственика АНГ. П. Б., т.е. ответникът - застраховател е пасивно, материално правно легитимиран да отговаря по предявената искова претенция.

На следващо място, съдът приема за доказани от приетите по делото писмени и гласни доказателства, САТЕ и СМЕ, твърдените в исковата молба факти относно настъпването на неимуществени за ищцата, които са в пряка причинна връзка с противоправното деяние,

описано по-горе. Налице е фактическият състав на неправомерно увреждане и съответно - възникнало задължение за обезщетяване на причинените вреди, претърпени от увреденото лице.

Неимуществените вреди са неизмерими с пари и затова следващото се за тях обезщетение се определя на принципа на справедливостта. При определяне на размера на обезщетението за неимуществените вреди следва да бъде съобразено ППВС № 4/1968г., т.11, според което същите се възмездяват от съда по справедливост. Понятието "справедливост" по смисъла на чл.52 от ЗЗД е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и пр. От значение са и редица други обстоятелства, които съдът е длъжен да обсъди и въз основа на оценката им да заключи какъв размер обезщетение по справедливост да присъди за неимуществени вреди. В постановени по реда на чл.290 и сл. от ГПК редица решения на ВКС /Решение № 749/05.12.2008г. по т.д. № 387/2008г. на II т.о.; Решение № 124 от 11.11.2010г. по т.д. № 708/2009г. на II т.о.; Решение № 59/29.04.2011г. по т.д. № 635/2010г. на II т.о.; Решение № 66 от 03.07.2012г. по т.д. № 619/2011г./ се излага становището, че понятието „неимуществени вреди“ включва всички онези телесни и психически увреждания на пострадалия и претърпените от тях болки и страдания, формиращи в своята цялост негативни битови неудобства и емоционални изживявания на лицето, намиращи не само отражение върху психиката, но създаващи социален дискомфорт за определен период от време, а понякога и реална възможност за неблагоприятни бъдещи прояви в здравословното състояние, както и че критерият за справедливост, поради паричния израз на обезщетението, е всякога детерминиран от съществуващата в страната икономическа конюнктура и от общественото му възприемане на даден етап от развитие на самото общество в конкретната държава. При определянето на обезщетението към датата на увреждането съдът следва да отчита конкретните икономически условия и нивата на застрахователно покритие към момента на увреждане на пострадалия /Решение № 83-2009, II т.о. по т. д. № 795/2008г. на ВКС и Решение № 1-2012-II т.о. по т. д. 299/2011г. на ВКС/.

С оглед изложеното по-горе и съгласно чл.51,ал.1 във вр. чл.52 от ЗЗД, на увреденото лице Г.П. се дължи обезщетение за причинените от деянието неимуществени вреди, които в конкретния случай имат характера на претърпени болки и страдания вследствие на извършеното деяние. Доколкото паричният еквивалент на причинените неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, то настоящият съдебен състав намира, че претърпените неимуществени вреди, след приспадане на изплатеното от застрахователя парично обезщетение в размер от 800 лв. на пострадалото лице, следва да бъдат обезщетени в размер на 6 000,00 лв. При определяне на размера на същите съдът съобрази характера на причинените травматични увреждания – множество травми по главата, тялото и крайниците;

моментна загуба на съзнание без ясен спомен за случилото се; оток, хематом на лява орбита и лява скула, слизащ към лява буза; хематом и оток окципитално вляво с диаметър 5 см., оток и хематом на ляво рамо, слизащ по мишницата странично 10 на 18 см., оток и хематом на ляв лакет с посттравматичен бурсит, хематом на лява скапула, слизащ към лумбалната област 12 на 24 см., множество хематоми на двата глутеуса, повече вляво, оток и хематом на двете длани с охлузване, оток и хематом на двете колена отпред с посттравматичен бурсит; фигура на темпорална кост вляво, които са причинили на пострадалото лице болки и страдания с висок интензитет в период около 25 дни след произшествието /СМЕ/. Настоящият съдебен състав отчита в случая и фактите, че описаните травматични увреждания са обусловили множество кръвонасядания и охлузни рани по травмираните части от тялото, причиняващи силни физически болки на пострадалата; същите са станали причина за мозъчно сътресение – лека степен, проявяващо се със зашеметяване и дезориентация за време и място, наличие на персистиращо главоболие и виене на свят, както и за ограничени и болезнени движения в лява раменна, лява лакетна и лява колянна стави при усилена физическа дейност и при промяна на времето. Съдът приема за безспорно установени по делото от приетите писмени доказателства /амбулаторни листи, болнични листове, рецепта и др./, и от заключението на СМЕ, и фактите, че именно вследствие претърпяното на 19.03.2021г. ПТП е настъпило внезапно влошаване на здравословното състояние на ищцата, като първоначално тя е изпитвала болки с изключително висок интензитет, свързани с получените телесни увреждания - натъртвания, охлузвания, кръвонасядания и травми на крайниците и главата, а след това П. е търпяла болки и страдания, свързани с причиненото ѝ мозъчно сътресение, като в случая на пострадалата е причинено временно разстройство на здравето, неопасно за живота, съпроводено с интензивни болки и страдания за срок между 25 - 34 дни, наложило няколкократно извършване на прегледи при лекари-специалисти и медикаментозно лечение. Наред с това, определяйки размера на обезщетението за претърпените от ищцата неимуществени вреди, съдът взе предвид и установените по несъмнен начин със заключението на приетата СМЕ факти, че в резултат на получените травматични увреждания, на пострадалата П. е причинено временно разстройство на здравето, изразяващо се в множество локални болки в зоните на нараняването, страдания във връзка със затрудненото и болезнено движение на лява раменна става, лява колянна става и лява лакетна става за неопределено дълъг период от време, както и прояви на персистиращо главоболие и зашеметяване, без да са налице данни за състояния, временно застрашаващи живота ѝ. Съдът съобрази и възрастта на пострадалата - 50 години към датата на произшествието, в активна трудоспособна възраст, препятствана временно – за период от 34 дни /2 бр. болнични листове/ по причина на инцидента, а също и обстоятелството, че към приключване на съдебното дирене оздравителният период, макар и да е приключил, то П. продължава да страда от пристъпно главоболие (, датиращо от момента на настъпване на ПТП), прояви на световъртеж, негативни преживявания, стрес и психически дискомфорт, свързани както с преживяното по време на ПТП, така и с невъзможността да полага труд и да се самообслужва изцяло самостоятелно по време на оздравително-възстановителния период, установено от

показанията на свидетелите Н.а и Бурова, кореспондиращи на приетите писмени доказателства /медицинска документация/, и от заключението на СМЕ. За определяне на справедлив размер на обезщетението, съдът взе предвид и фактите, свързани с емоционалното и психичното отражение от реализирания деликт върху пострадалото лице, проявяващо признаци на силна уплаха и стрес непосредствено след настъпване на ПТП, изпитване на силен страх и стрес от пресичане на пътното платно, както и социален дискомфорт, свързан със стряскане, беспокойство и уплаха във връзка движението по пътищата като пешеходец, установени по категоричен начин от събраните гласни доказателства – показанията на свидетелите Н.а и Бурова, потвърдени от заключението на СМЕ. Преценявайки изложените по-горе обстоятелства, икономическата конюнктура в страната и лимитите на гражданската отговорност за релевиращия период, съдът намира, че горният размер на обезщетението отговаря на принципа на справедливост съобразно чл.52 от ЗЗД.

Съдът намира за неоснователно релевиращото възражение от ответника за приложение на чл.51,ал.2 от ЗЗД, поради съпричиняване на настъпването на вредите. В тази връзка, на първо място, ответникът не ангажира никакви годни доказателства в подкрепа на твърдяното от него, че уврежданията на ищеца, настъпили в резултат на процесното ПТП, са получени и се дължат на реализирано поведение на пострадалото лице. Противно на това, от заключението на приетата по делото и неоспорена от ответника САТЕ, кореспондираща на всички писмени и гласни доказателства, се установява по несъмнен начин, че водачът А.Б., продължавайки движението си напред с управлявания от него л.а. „Мицубиши Каризма, въпреки, че е възприел наличието пешеходна пътека тип „Зебра“ и наличието на лица на тротоара, подготвящи се да пресичат пътното платно по тази пешеходна пътека, от експлоатационна гледна точка е поставил ищцата в условия на критична пътна ситуация, като пострадалата е възприела приближаващия се бавно лек автомобил, но е очаквала от същия изпълнение на задължението му да спре и да изчака преминаването на пешеходците по пешеходната пътека, поради което е продължила движението си по нея и там /на третата бяла ивица от пешеходната пътека/ е настъпил ударът, като правилата за движение по пътищата са нарушени от деликвентна Б., а пешеходецът в този момент не е имал възможност да предотврати удара и не е нарушила правилата за движение по пътищата, установени в чл.32, чл.113 и чл.114 от ЗДвП. Неоснователни са и твърденията на ответника, че пострадалата е пресичала на необозначено за целта място, без да се съобрази с посоката и скоростта на приближаващото я МПС, като от заключението на неоспорената от застрахователя САТЕ и от приложената административно наказателна преписка се установява по несъмнен начин, че ПТП е настъпило на пешеходна пътека тип „Зебра“, надлежно обозначена с пътна маркировка М8. 1 и пътен знак Д17 от лявата страна на водача на МПС. Наред с изложеното, съдът взе предвид и разпоредбата на чл.119,ал.5 от ЗДвП, установяваща правилото, че при пътнотранспортно произшествие с пешеходец на обозначена пътна маркировка "пешеходна пътека", когато водачът е превишил разрешената максимална скорост за движение или е нарушил друго правило от [Закон за движението по пътищата](#), имащо отношение към произшествието, какъвто се явява и процесният случай

/водачът Б. при приближаването си към обозначена на пътя пешеходна пътека не е пропуснал стъпилото на тази пешеходна пътека лице – ищцата П./, то пешеходецът не се счита за съпричинител за настъпване на съответното произшествие. Поради това, с оглед правилото на чл.154 от ГПК и предвид изрично указаната и възложена върху ответника доказателствена тежест, съдът намира за недоказано възражението на застрахователя за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата, съответно недоказано е и възражението за намаляване на дължимото обезщетение за претърпени неимуществени вреди по реда на чл.51,ал.2 от ЗЗД.

На следващо място, от приетите писмени доказателства и с оглед изложеното по-горе, в случая се установява изпълнение на изискванията, установени в чл.380,ал.1 от ГПК от страна на ищцата, а именно : като лице, което желае да получи застрахователно обезщетение, да отправи към ответника - застраховател писмена застрахователна претенция и да предостави пълни и точни данни за банковата сметка, по която да се извършат плащанията от страна на застрахователя.

Предвид изложените по-горе съображения, съдът приема, че по делото са доказани всички необходими предпоставки, за да бъде уважен искът с правно основание чл.432,ал.1 във вр. чл.380 от КЗ във вр. чл.45,ал.1 от ЗЗД и чл.52 от ЗЗД в размер от 6 000 лв. за обезщетението за претърпени неимуществени вреди, поради което искът следва да бъде уважен като основателен и доказан в горепосочения размер. Предвид основателността на исковите претенции, основателна е и претенцията за присъждане на законната лихва върху дължимото парично обезщетение. Същата, съобразно правилото на чл.497,ал.1 от КЗ, с оглед датата на депозиране на писмена застрахователна претенция пред застрахователя на 15.04.2021г., е дължима считано от 15.07.2021г., с изтичане на срока по чл.497,ал.1 от КЗ – така, както се твърди в писмения отговор, а не от датата на уведомяването на застрахователя – 15.04.2021г., както се претендира с исковата молба. При това положение, в полза на ищцата следва да бъде присъдена и законната лихва върху главницата от 6 000 лв., считано от 15.07.2021г. до окончателното ѝ изплащане.

С оглед изложените мотиви, съдът намира, че предявеният иск за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди се явява неоснователен и недоказан за разликата от уважения размер от 6 000 лв. до пълния предявен размер от 7 000 лв., поради което следва да бъде отхвърлен в тази негова част.

При този изход на делото и на основание чл.78,ал.1 от ГПК, се явява основателна претенцията на ищцата за присъждане на направените по делото разноски за платена държавна такса в размер на 280 лв., за възнаграждения на вещи лица в общ размер от 440 лв. и за платено адвокатско възнаграждение – 800 лв., общо 1520 лв., които следва да се възложат в тежест на ответника в общ размер от 1308 лв., съразмерно на уважената част от иска.

Наред с това, основателна се явява и претенцията на ответника по чл.78,ал.3 от ГПК за присъждане в негова полза на сторените по делото разноски за възнаграждение за вещо лице

– 200 лв., за депозит за призоваване на свидетел – 20 лв. и за платено адвокатско възнаграждение – 840 лв., общо в размер от 1060 лв., които следва да бъдат възложени в тежест на ищцата в общ размер от 149 лв., съразмерно на отхвърлената част от иска.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „БУЛ ИНС“ АД с ЕИК 831830482 , със седалище и адрес на управление : град София, район „Лозенец“, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от изпълнителните директори С.П. и К.К., **ДА ЗАПЛАТИ** на **ГР. Н. П. с ЕГН *******, с адрес : гр. Г.О. ул..., по банкова сметка с IBAN : ..., с титуляр ГР. Н. П. с ЕГН ***** , **СУМАТА от 6 000 лв. /шест хиляди лева/**, представляваща дължимо застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“ сключена със застраховател ЗД „БУЛ ИНС“ АД, за лек автомобил „Мицубиши“, модел „Каризма“, с рег. ..., собственост и управляван от АНГ. П. Б. с ЕГН ***** , за причинени неимуществени вреди на ГР. Н. П. с ЕГН ***** , от ПТП, настъпило на 19.03.2021г. в град Горна Оряховица, ул. „Отец Паисий Хилендарски“, до № 23, в посока пл. „Буров“, причинено виновно от водача на лек автомобил марка „Мицубиши“, модел „Каризма“, с рег. .. – АНГ. П. Б., заедно със **законната лихва** върху тази сума, считано от 15.07.2021г. до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.432,ал.1 във вр. чл.380 от КЗ във вр. чл.45,ал.1 от ЗЗД и чл.52 от ЗЗД, предявен от ГР. Н. П. с ЕГН ***** , чрез пълномощника си – адвокат Р.И. от ВТАК, против ЗД „БУЛ ИНС“ АД с ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление : град София, район „Лозенец“, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, за разликата от уважения размер от 6 000 лв. до пълния предявен размер от 7 000 лв. за обезщетение за претърпени неимуществени вреди, както **НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН**.

ОСЪЖДА «ГРУПАМА ЗАСТРАХОВАНЕ» ЕАД, с ЕИК 131421443, със седалище и адрес н**ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „БУЛ ИНС“ АД с ЕИК 831830482** , със седалище и адрес на управление : град София, район „Лозенец“, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от изпълнителните директори С.П. и К.К., **ДА ЗАПЛАТИ** на **ГР. Н. П. с ЕГН *******, с адрес : гр. Г.О. ул..., по банкова сметка с IBAN : ..., с титуляр ГР. Н. П. с ЕГН ***** , **СУМАТА от 1308,00 лв. /хиляда триста и осем лева/**, представляваща направените по делото разноски за платена държавна такса /280 лв./, за възнаграждения на вещи лица /общ размер от 440 лв./ и за платено адвокатско възнаграждение /800 лв./, съразмерно на уважената част от иска.

ОСЪЖДА ГР. Н. П. с ЕГН *****, с адрес : гр. Г.О. ул..., **ДА ЗАПЛАТИ** на **ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „БУЛ ИНС“ АД с ЕИК 831830482** , със седалище и адрес на управление : град София, район „Лозенец“, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от изпълнителните директори С.П. и К.К., **СУМАТА от 149,00 лв. /сто**

четиридесет и девет лева/, представляваща направените по делото разноси за възнаграждение на вещо лице /200 лв./, за депозит за призоваване на един свидетел /20 лв./ и за платено адвокатско възнаграждение /840 лв./, съразмерно на отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Великотърновски Окръжен съд, в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните по делото.

На основание чл.7,ал.2 от ГПК, на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____